

[Arbejdsministeren]

ganske få sager, der ender i konflikt, og jeg synes også, det er en del af vort arbejdsmiljøbillede, at det normalt er sådan, at samarbejdet mellem Arbejdstilsynet og virksomhederne og virksomhedernes ledelse og de ansatte har en sådan karakter, at når man får informationen, retter man sig efter den – det gælder i hvert fald, når man får påbudene – og at det altså kun i ganske få tilfælde er nødvendigt at skride til straffeforanstaltninger. Det synes jeg er væsentligt at slå fast.

Hr. Taanquists forslag om motiveret dagsorden vil jeg glæde mig til at skulle efterleve. Jeg synes i og for sig, det er en måde at besvare det spørgsmål, hr. Estrup stillede under den foregående debat om, hvordan man inddrager Folketinget i en løbende, overordnet dialog om arbejdsmiljøpolitikken, at vi altså her på et udvalgt højt prioriteret område skal have en handlingsplan udarbejdet og fremlagt for Folketinget. Så det har min store sympati, og det medvirker jeg gerne til.

Jeg synes også, det er vigtigt, at det bliver understreget, at handlingsplanen skal udarbejdes i samarbejde med arbejdsmarkedets parter; det viser, at der er vilje til at inddrage parterne i udarbejdelsen af grundlaget for Folketingets beslutninger.

Jeg er også glad for, at det bliver præciseret, at der skal gennemføres en kortlægning, for det er jo en af de afgørende ting, at vi skal vide noget om, hvad vi foretager os, inden vi skrider til regulering. Det er den måde, hvorpå vi kan undgå, at vi på grund af en hastigt opstået stemning, på grund af en tilfældig TV-Avis eller en tilfældig avisartikel haster ind og kaster os over et tilfældigt emne. Det er nemlig den forkerte måde at gøre det på. Den rigtige måde at gøre det på er, at vi baseret på en egentlig systematisk kortlægning foretaget af de mennesker i systemet, som har forstand på det, får et grundlag for at give retningslinjer og prioriteringer for så vidt angår den fremtidige regulering.

Endvidere synes jeg, det er vigtigt at understrege, at det, der altså hermed sker, er, at vi stiler mod, at de ansatte ikke udsættes for sundhedsskadelige påvirkninger fra stoffer i arbejdsmiljøet. Det viser, at Socialdemokratiet i modsætning til SF har den nuancerede holdning, at man forstår, at der er en lang række produkter, som det er nødvendigt at arbejde med, fordi de er produkter, der på anden måde er til gavn i samfundet, og som

vi ikke kunne være foruden. Da jeg i andre situationer har haft lejlighed til at sige, at SF på nogle arbejdsmarkedspolitiske områder var mere saglige end Socialdemokratiet, vil jeg ikke undlade i dag at konstatere, at Socialdemokratiet på arbejdsmiljøområdet tilsyneladende og heldigvis er mere sagligt end SF.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg vil gerne opholde mig et øjeblik ved spørgsmålet om § 77, stk. 2, Arbejdstilsynets muligheder for simpelt hen at stoppe produktionen, hvor der virkelig måtte være årsag til det. Jeg forstod arbejdsministerens svar sådan, at Arbejdstilsynet var afskåret fra at anvende den bestemmelse, fordi der var udstedt en dispensation i denne sag. Det synes jeg giver god mening. Men det giver mig umiddelbart anledning til følgende spørgsmål: jamen når Arbejdstilsynet som reaktion på det, der er kommet frem om kræftirisikoen, siger, at de ikke har haft mulighed for eller hjemmel til at gribe ind i den pågældende sag, ligger der så deri en mere eller mindre skjult kritik af selve dispensationen? Altså skal det forstås sådan, at man i Arbejdstilsynet synes, at det var en forkert dispensation, der er blevet givet, og at man aldrig burde have givet den dispensation, eller i hvert fald at den burde have haft en væsentlig kortere tidsgrænse, eller er det mere at forstå som et forsøg på at skubbe sagen væk fra sit bord? Jeg synes ikke umiddelbart, man kan komme uden om det problem, for lander sagen ikke i Arbejdstilsynet, lander ansvaret for den i Arbejdsministeriet, hvor man altså har taget stilling til dispensationssagen.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg må glæde mig over, at arbejdsministeren føler, at Socialdemokratiet er mere saglige på dette område end SF. Det er en meget fin bemærkning at fyre af, den kunne jeg også godt bruge ved adskillige lejligheder. Men jeg vil gerne spørge, hvor arbejdsministeren er uenig i det, som er nedfældet fra SFs side. Vi går ind for en mærkning. Er ministeren imod det? Vi går ind for, at Arbejdstilsynet skal komme med nogle flere påbud.